

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes ikke, at Venstres ordfører hørte helt efter, hvad jeg sagde. Det er rigtigt, jeg sagde, at jeg troede, fru Inger Støjberg kunne få fornøjelse af den, jeg tror faktisk, fru Inger Støjberg kunne have haft stor fornøjelse af at læse bidraget. Det kan jo nås endnu, vi får også en tredjebehandling. Så havde fru Inger Støjberg eksempelvis undgået det der med at sige, at der stort set ikke var sket noget i den kommunale verden side 1970. Det ville hun kunne have læst i vores betænkningssbidrag.

Til spørgsmålet om udligningsreformen må jeg sige, at det, vi mener er afgørende, er, at når Folketinget vedtager noget, der er så stort som det her, så bør Folketinget også have et rimelig præcist billede af, hvad konsekvenserne er, og de, der skal tage sig af vores handicappede grupper, de, der skal løse specialundervisningsopgaven, de, der skal løse en række andre opgaver, der involverer milliardbeløb, skal også være til stede.

Jeg mener faktisk, at Folketinget og Folketingets formand har udvist en betydelig langmodighed ved at acceptere, at vi overhovedet kan behandle den her reform. Jeg mener, det er på kanten af de regler, vi selv har sat op for god lovkvalitet, at vi overhovedet vedtager en reform fra fru Inger Støjberg, når ingen ved, hvordan økonomien ser ud.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg har skam læst det socialdemokratiske betænkningssbidrag, men jeg tør bare ikke sammenholde det med avisartiklerne, for det ville skabe en vis forvirring.

Jeg vil gerne lige understrege, at nogle af de allerstørste og tungeste opgaver, som blev placeret ved kommunalreformen i 1970, sygehusene, folkeskolen, ældreplejen og børnepasning, jo sådan set ligger sådan, som de altid har ligget.

Men det er nu så ikke det, der drager mig op på talerstolen, det er tværtimod spørgsmålet og skismaet om Socialdemokraternes lyst til at bestemme økonomien og til at lave en udligningsreform, før landkortet og før opgaverne overhovedet er på plads.

Det er jo sådan, at hver gang der bliver flyttet en opgave ud, så følger pengene også med, så jeg kan slet ikke forstå den iver, Socialdemokraterne og hr. Ole Stavad har i den her forbindelse. Tværtimod ville det jo være halsløs gerning at

lave en udligningsreform, før kommunerne, før landkortet og før opgaverne er på plads. Så kunne man nemlig tale om lovsjusk, må jeg sige til hr. Ole Stavad.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg er glad for at høre, at Venstres ordfører har læst Socialdemokratiets betænkningssbidrag. Jeg synes, jeg har kunnet lytte mig til, at hun godt kunne have fornøjelse af at gøre det en gang til.

Så undrer jeg mig egentlig over, at Venstres ordfører, der jo, som jeg også ved, har nogen kommunalpolitisk erfaring, mener, at det der med at vide noget om, hvad det er for en økonomi, ikke gør så meget. Det er ret afgørende. Når vi flytter rundt på opgaverne i den størrelsesorden, så flytter vi også rundt på snesevis af milliarder kroner uden at vide, hvor de ender, og om pengene til at løse de opgaver, som vi flytter rundt på, er dér, hvor de skal løses.

Fru Inger Støjberg omskriver, som vi jo så ofte har været udsat for, også her det, som vi har stillet krav om. Vi har sådan set helt respekt for, at man jo ikke kan gøre en udligningsreform færdig, før man også har det færdige landkort. Det er vi først i gang med at have nu. Men indenrigsministeren satte faktisk den her reform i gang og bad Finansieringsudvalget, som er dem, der leverer grundlaget for udligningsreformen, om, at det skulle være nøjagtig samtidig med Strukturkommissionen med det angivelige formål, at vi skulle sikre os, at de to ting hang sammen, og at vi havde overblik over økonomien.

Så vidt jeg kan se, er det dér, ministeren har svigtet sine egne målsætninger, sine egne løfter.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ved ikke, om man skal grine eller græde, for nu får vi jo altså en genopførelse af den her falske tale, vi har hørt på gennem hele den her proces, om, at der ikke skulle være overblik over nogen ting. Det er urimeligt, det er utilstedeligt, og det er forkert.

Kl. 11.20

Der tegnes et billede af, at der ikke er nogen sikkerhed for, at der fortsat vil være økonomi til at løse de opgaver, som løses i den offentlige sektor, og som nu placeres på andre niveauer. Det er jo et falsk billede, for hr. Ole Stavad ved lige så godt som jeg, at de ressourcer, der knytter sig til de forskellige opgaver, flytter med opga-